

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-224/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača GORDANE MATEJ iz Osijeka, Pavla Pejačevića 7, OIB: 68898796522, odlučujući o žalbi vjerovnika TELE2 d. o. o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku poslovni broj 36. Sp-4440/19-7 od 06. prosinca 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29. siječnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku poslovni broj 36. Sp-4440/19-7 od 06. prosinca 2019. godine u točkama I, II i III izreke.

II Vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba sam snosi svoje troškove postupka po žalbi.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Gordane Matej iz Osijeka, Pavla Pejačevića 7, OIB: 68898796522 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike poblize naznačene u toj točki izreke.

U točki IV izreke odbačen je kao nedopušten prigovor Eos Matrixa d. o. o. iz Zagreba.

Protiv tog rješenja, kojeg sadržajno pobija u točkama I, II i III izreke, pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), i to iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08,

57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe da je cilj ZSP-a omogućavanje potrošaču da izvrši svoju obvezu prema vjerovniku u skladu s mogućnostima, a da je pobijano rješenje doneseno protivno odredbi članka 2. tog Zakona.

Vjerovnik navodi kako je iz obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo da potrošač nije dostavio očitovanje niti popis svoje imovine, a da je sud prvog stupnja na temelju toga utvrdio da je isti suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja potrošača i da potrošač nema imovinu koja bi ulazila u stečajnu masu, i to bez da je proveo stvarnu provjeru potrošačeve imovine, u vezi čega je propustio angažirati sudskog ovršitelja, procjenitelja ili posebnog vještaka koji bi utvrdio vrijednost potrošačevih pokretnina i prava.

Osim toga, navodi kako iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je sud ulazio u ispitivanje poštenja potrošača, a da je isti kupio od žalitelja skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezao biti njegov korisnik 24 mjeseca, iako je unaprijed znao da neće moći podmirivati obveze preuzete ugovorom, pa da se isti ne može smatrati poštenim u smislu odredaba ZSP-a.

Stoga smatra da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, pa predlaže da se ono preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, s time da potražuje troškove postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 17. travnja 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koji se nije očitovao da li je suglasan s provedbom ovog postupka, pa da se u smislu odredbe članka 79.c stavak 2. ZSP-a smatra da je suglasan s provođenjem predmetnog postupka.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik), kao i podataka o imovini potrošača, utvrđuje da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, pri čemu ne utvrđuje da li ista ima u (su)vlasništvu nekretnine, jer da se u skladu s odredbom članka 60. ZSP-a, u vezi s odredbom članka 80.b stavak 1. Ovršnog zakona («Narodne novine» br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) radi o imovini na kojoj se ne može provesti ovrha.

Nadalje utvrđuje da je potrošač u blokadi ukupno 3.251 dana, a da ukupni iznos neizvršenih obveza po osnovi glavnice iznosi 2.452,20 kuna.

Stoga pozivom na odredbe članka 79.a i 79.g ZSP-a odlučuje kao u točkama I, II i III izreke pobijanog rješenja.

Utvrđujući da trgovačko društvo Eos Matrix d. o. o. iz Zagreba nije kao vjerovnik obuhvaćen predmetnim rješenjem, pa da se na njega ne odnose pravne posljedice te odluke, odlučuje kao u točki IV izreke pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka na koje ukazuju vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečajna potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, te da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79. a stavak 1. i 2. ZSP-a).

Isto tako, pravilno je u skladu s odredbom članka 79. f stavak 2. ZSP-a utvrđeno da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

U vezi toga valja navesti kako je prvostupanjski sud na navedene okolnosti pravilno u skladu s potonjom odredbom ZSP-a izvršio uvid u podatke koje mu je dostavila Financijska agencija, kao i u ostale podatke o imovini potrošača, pri čemu protivno žalbenim navodima vjerovnika nije na okolnosti vrijednosti potrošačevih pokretnina i prava trebao vršiti dodatnu provjeru putem sudskog ovršitelja, procjenitelja, posebnog vještaka ili na neki drugi način.

S obzirom na navedeno, te okolnost da žalitelj tijekom postupka nije tvrdio ni dokazao (po pozivu suda nije osporio imovinu potrošača u smislu odredbe članka 79. f stavak 1. točka 3. ZPP-a) da potrošač ima imovinu iz koje bi se namirila tražbina vjerovnika, odnosno da je raspolagao svojom imovinom u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečajna potrošača, a teret dokaza te tvrdnje u situaciji kada iz provjere koju je pravilno izvršio sud prvog stupnja to ne proizlazi bio bi na žalitelju, neosnovano vjerovnik ukazuje na navodno nepoštenje potrošača.

Pri tome okolnost da bi potrošač kupio od vjerovnika skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezao biti njegov korisnik 24 mjeseca, ne znači sama po sebi da je potrošač unaprijed znao da neće moći podmirivati ugovorom preuzete obveze prema vjerovniku, pa da bi to ukazivalo na njegovo nepoštenje.

S obzirom na opisana utvrđenja, pravilno je prvostupanjski sud u skladu s odredbom članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučio kao u točkama I, II i III izreke pobijanog rješenja, pa su u tom smislu za odluku o vjerovnikovoj žalbi bez značaja preostali žalbeni navodi.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje u pobijanom dijelu, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Odluka o troškovima žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 45. stavak 4. ZSP-a.

Rješenje suda prvog stupnja u točki IV izreke kao nepobijano ostaje neizmijenjeno.

U Rijeci, 29. siječnja 2020. godine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17894-08958**

Kontrolni broj: **0d699-00808-3af8e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.